

dat dit bestuur, gevolg gevende aan een op hem uitgeoefenden druk uit den boezem der bij deze Centrale aangesloten organisaties, zich verplicht ziet om de aandacht van Uwe Excellentie te verzoeken voor de toestanden als omschreven in het artikel „Efficiency of Bevoorrechtiging”, voorkomende in het eerste blad van *De Volksstem* ddo 19 November j.l.;

dat een uitknipsel uit evengenoemd dagblad eerbiedig hierbij wordt overgelegd;

dat ongetwijfeld de stemming onder de lagere ambtenaren allerongunstigst beïnvloed wordt door de wijze waarop verschillende bezuinigingsvoorstellen, vooral door lagere instanties ten uitvoer worden gelegd;

dat de eerste 5% salariskorting destijds werd verdedigd met het motief dat anders een massaoontslag *niet* zou kunnen uitblijven.

dat verdergaande kortingen en verscheidene andere positieverslechteringen den landsdienaren intusschen werden opgelegd terwijl een massaoontslag *niet* is uitgebleven;

dat hiermede reeds zoo ver is gegaan dat de personeelsbezetting bij diverse kantoren het voor het overgebleven personeel onmogelijk maakt om het werk behoorlijk te verzetten, terwijl voor het werken buiten de diensturen — waarop hier in mindere, elders in meerdere mate pressie wordt uitgeoefend — geen overwerkelden worden te goed gedaan;

dat tot overmaat een gewild bezuinigingssysteem nog is gevonden in het opheffen van betrekkingen met de zeer demoraliseerende consequenties voor de betrokken functionarissen dat zij in minder gesalarieerde betrekkingen worden geplaatst, echter aan hetzelfde werk, dat zij tevoren verrichtten;

dat dit zooals meer gebeurd is, zelfs gepaard is gegaan met de bedreiging van een onthouding van wachtgeld voor het geval betrokkenen mochten weigeren om de lagere betrekking aan te nemen;

dat een dergelijke handelwijze onmogelijk steun kan vinden in de wachtgeldregeling waarbij sprake is van aanbiedingen van lagere betrekkingen *aan reeds op wachtgeld gestelden*, en evenmin in het rondschrijven van den 1en Gouvernements Secretaris van 27 Juli 1932 No. 1989a waarin wordt aangedrongen op het versoberen van formaties, door hetzelfde werk te laten doen door lager betaalde werkkrachten, *immers niet* door dezelfde werkkrachten lager (minder) te betalen;

dat het toch zeer zeker niet in de bedoeling van laatstaangehaald rondschrijven kan liggen om veel laag bezoldigd personeel te dwingen tot heengaan ten einde eenig hooger personeel aan te stellen;

dat dergelijke „reorganisaties” in het bijzonder plaats hebben ter Algemeene Rekenkamer en de kantoren voor de comptabiliteit en landskasadministraties van het Departement van Financiën, het Departement van Binnenlandsch Bestuur en andere kleinere diensten;

dat ons Bestuur niet vraagt om hetgeen plaats heeft gevonden en nog plaats vindt onder de lagere ambtenaren, eveneens te doen geschieden onder de hogere ambtenaren;

dat het wel vertrouwt dat na de gegeven uiteenzettingen zeer spoedig geheel zullen worden weggenomen de dubbele lasten welke op de schouders der lagere ambtenaren zijn gelegd;

dat ons Bestuur de opmerking nog van het hart moet, en zulks afgescheiden van de kwestie van rechtvaardigheid, of door afvloeiingen op groote schaal van lagere ambtenaren tegen inschuivingen van eenige hogere ambtenaren, wel eene bezuiniging wordt verkregen;

dat immers tegenover de salarissen der aldus weggewerkten komen te staan de niet onbelangrijke traktementen (verhoogingen in de toekomst alsmede belangrijk hogere eindbezoldigingen) der in te schuiven, c.q. ingeschoven hogere ambtenaren, vermeerderd met de wachtelden en/of pensioenen der afgevlode klein-ambtenaren;

dat bovendien onafhankelijk van het voorgaande, de vraag zich opdringt of en voor hoe lang de nieuwe personeelsbezetting behoorlijk zou kunnen functioneeren;

Redenen waarom adressanten zich tot Uwe Excellentie wenden met het eerbiedig verzoek:

- a. om alle extra-getroffenen weder in hunne vroegere functies te doen herbenoemen.
- b. om commissoriaal — waarbij de vakbeweging niet ware uit te sluiten — te doen onderzoeken of, en zoo ja waar, c.q. op welke wijze op personeel kan worden bezuinigd.

Het Bestuur van de Centrale van
Indische Vakorganisaties van Overheidspersoneel
(C.I.V.O.).

(W.g.) W. H. Th. Marcus, (W.g.) F. W. Bisalsky,
Voorzitter. Secretaris.

Meester-Cornelis, 28 November 1932.

DE INDISCHE BEZOLDIGINGSMISÈRE

door W. H. Th. MARCUS.

II

De heer Brugmans voorspelt, dat door te hoogen belastingdruk *de kapitaalstrooming zal geweerd worden*. Doch hij geeft niet aan — zelfs met globale cijfers niet — wat verstaan dient te worden onder *te hoogen* belastingdruk. En dan zal het nog betwijfeld moeten worden of onder dien vermeenden *te hoogen* druk, en onder dezelfde voorwaarden en omstandigheden, zich eventueel niet andere gegadigden voor het doen toestroomen van buitenlandsch kapitaal zullen aanmelden. Het gouvernement heeft thans n.h.v. *in de allereerste plaats* te zorgen en te waken voor de levensbelangen van Indië, en niet van deze of gene groep van ondernemers!

Ik zal verder gaan met hier en daar een greep te doen uit het artikel van Dr. I. J. Brugmans.

„De in den aanvang van dit opstel geponeerde stelling, dat de overheid jaren achtereen te hooge salarissen kan betalen zonder dat de maatschappelijke krachten de vereischte correctie aanbrengen, werd hier ad oculus (duidelijk. W. M.) gedemonstreerd. Terwijl de overheid verlegen zat met het groote aantal Nederlandsch sprekende onderdanen, die zij nog wel op hare eigen scholen produceerde, bleef zij hare Nederlandsch sprekende dienaren op denzelfden voet honoreeren, bleef zij de kennis, die in het moederland vrijwel elk ongeschoold werkman bezit, als iets bijzonders waarmerken.”

Even ophouden! Heeft Dr. I. J. Brugmans wel behoorlijk nagedacht bij de laatst geciteerde ontboezeming? Misschien wel, doch dan had hij de kwestie een beetje anders moeten inkleeden; nu blijkt hij een zéér beperkte gezichtskring te bezitten en in elk geval de kwestie niet van alle kanten te hebben bekeken. En hij gaat er op dóór, en wenscht zelfs een *afdoende* therapie toe te passen.

„De crisis, die zooveel opruimt, dat economisch voos en vermolmd is, heeft duidelijk doen zien, dat aan dezen toestand een einde moet worden gemaakt. Zonder twijfel zal het nieuwe bezoldigingsstelsel, indien het zich aanpast aan de in de maatschappij bestaande verhoudingen, tot een andere, d.i. veel lagere, waardeering van de kennis der Nederlandsche taal moeten komen. Dit beteekent, dat de Indo-Europeaan, die vroeger door het bloote bezit van de kennis van het Nederlandsch een eenigszins bevoorrechte positie innam, een privilege (voorrecht. W. M.) zal verliezen, dat hij langen tijd heeft genoten; het beteekent ook, dat de westersch opgeleide Inlander, die mede van dit voorrecht is gaan genieten, zijn prerogatief (voorrecht. W. M.)

zal moeten prijsgeven. Of de Indo-Europeaan derhalve de kampong in moet, zal niet van het salaris-stelsel, doch van hem zelf afhangen. De invoering van de uniforme Indische salarisschaal is voor hem slechts het sein, dat hij door inspanning zal moeten verkrijgen, hetgeen hem vroeger vanzelf in den schoot viel. Het is een waandenkbeeld, dat men met één pennestreek — in casu: een bezoldigingsbesluit — een geheele maatschappelijke groep zou kunnen de-gradeeren, indien althans die groep *meer stut-sels bezit dan alleen van papier.*” (Curs. van mij. W. M.)

Ik moet hier weer even onderbreken, om te kunnen aanhalen de noot bij het laatste gedeelte geplaatst. Het is kenschetsend voor de mentaliteit van den schrijver, die de zaken slechts uit *zijn* gezichtshoek wenscht te bekijken, en slechts denkt aan bezuiniging, terwijl hij ter zelfdertijd beweert, dat die bezuiniging niet behoeft plaats te hebben, indien de slachtoffers der bezuiniging zich slechts willen inspannen. Weet Dr. I. J. Brugmans niet, dat abiturienten H.B.S.-5 thans reeds kiplekker zijn als ze een baan van f 20.— per maand kunnen veroveren? Laat hem toch niet vergeten, dat Indië heeft *een te zwakke volkshuishouding* en in gedachte houden den onwil van sommigen, om Indië in deze benarde tijden krachtadig te steunen. Hier volgt de noot, die op het betoog slaat als een tang op een varken.

„Een typisch voorbeeld van een groep, die met één pennestreek kon verdwijnen, levert de Nederlandsche adel op. Toen deze in 1848 zijn privileges verloor, bestond hij buiten de grondwet reeds lang niet meer”.

Toch zou ik gaarne de noot willen aanbevelen aan de aandacht der Indo-Europeanen, waartoe ik zelf behoort. „Menschen” — heeft de heer Brugmans eigenlijk met andere woorden willen zeggen — „als jullie alléén maar je soeratje hebt als bewijs, dat je bent ingeschreven in de registers van den burgerlijken stand, waarmede gij U verbeeldt méér te zijn dan de Inlander, verdwijnt dan maar gerust in de kampong”. En van de westersch opgeleide Inlander wil hij ook méér eischen dan alléén het diploma van „klein-ambtenaar”, anders moet hij ook maar de kampong in. Nu is het wonen in een kampong, behalve dan dat er geen behoorlijke wegen, straatverlichting en andere moderne gerieflijkheden aanwezig zijn, niet zoo heel erg, als je maar een goede en gezonde woning hebt en genoeg verdient, om jezelf en je gezin het noodige comfort te verschaffen. In elk geval mag men er gerust staat op maken, dat op een kwaden dag, bij een *te zwakke volkshuishouding*, de kleine Indo's en de economisch minder weerbare prija's en niet academisch gevormde Inlanders in de

kampongs terecht zullen komen. Men kan er met „steunverleening” onmogelijk tegenop roeien. Die oogen heeft om te zien, kan het nu reeds opmerken.

„De bezuiniging” zegt Dr. Brugmans verder — „die het nieuwe salarisstelsel moet brengen, zal dus, zien wij goed, vooral moeten worden gezocht in de lagere betrekkingen, waarvoor tot nu toe het bezit van het kleinambtenaarsdiploma verplicht was”.

Ach, 't is slechts uitstel van executie voor de middelbaar opgeleiden. Nog eenigen tijd zullen de in Indië opgeleide academici een goede kans hebben. En daarom schijnt de Vaderlandsche Club reeds moeite te willen doen, om de bestaande inrichtingen voor hooger onderwijs h.t.l. op te heffen (Apropos, is de heer Kusters, voorzitter van het V.V.O., niet lid van deze partij?)

Om niet te uitvoerig te zijn zal ik niet teveel aanhalen; toch meen ik niet te moeten nalaten, om nog een critische beschouwing op te nemen. Ik kan het in zooverre met den heer Brugmans eens zijn, dat de door hem becriticeerde theoriën geen uitkomst kunnen geven, zoolang Indië een te zwakke volkshuishouding heeft.

„Alvorens tot de samenvatting van onze beschouwingen over te gaan, moeten wij in het kort afrekenen met een tweetal theorieën, die in de kringen der vakbeweging opgeld doen en die, zoo kan het schijnen, het vorenstaande betoog ondergraven. Men zou ze kunnen noemen de koopkrachttheorie en de rekstoktheorie.

De koopkrachttheorie verkondigt, dat ruime overheidssalarissen indirect een steun vormen voor het bedrijfsleven, daar zij tot ruime bestedingen aanleiding geven. Het is duidelijk, dat een dergelijke steunverleening niet alleen geen nieuwe koopkracht schept maar dat zij bovendien een sprong in de duisternis beteekent. Wenscht de overheid bepaalde bedrijven een stimulans te geven, dan doet zij dit beter langs rechtstreekschen weg: verstrekking van orders, vermindering van belastingen, e.d.m. (Zullen daarmee vermoedelijk niet in hoofdzaak de *uitheemsche ondernemers* worden gebaat, zonder dat de *Indische werknemers* er noemenswaard van kunnen profiteeren? W. M.). De oude leer, dat „geld rollen moet” en dat dus weeldeuitgaven van rijkaards welvaartbevorderend werken, duikt hier in nieuwe gedaante op. Het schijnt onnoodig, de onhoudbaarheid van deze opvatting in den breedte aan te toonen.

De theorie, die hierboven als rekstoktheorie werd betiteld, heeft met de vorige zekere verwantschap. Zij houdt in, dat de overheid bij hare

loonbepaling niet de vrije maatschappij moet volgen, doch voorgaan; de flinke loonen, die de overheid betaalt, zullen dan op de particuliere een optrekkende invloed uitoefenen. De veronderstellingen, waarvan deze leer uitgaat, zijn echter beide onjuist. Vooreerst is het geenszins vaststaand, dat de overheidsloonen de particuliere omhoog trekken; al zullen de vakvereenigingen dit nastreven, het blijft mogelijk en zelfs waarschijnlijk, dat de overheid met hare salarissen als een hoog liggend eiland in de zee van het particuliere bedrijfsleven gelegen blijft. Bovendien is het evenmin zeker, dat de loonsverhooging in het bedrijfsleven, die door de zuiging van de overheidsloonen tot stand komt, economisch wenschelijk is. Het vraagstuk der loonsverhoogen heeft zulk een veelzijdig aspect, de werking der verhoogen is zoo uiteenlopend, ongelijksoortig en bedrijf voor bedrijf verschillend, dat men niet a priori mag vaststellen, dat het der overheid aangenaam moet zijn, als de particuliere loonstandaard wordt verhoogd”. (Hoogere politiek? W. M.).

(Wordt vervolgd).

B. A. P. EN V. v. B. VERGADEREN TEZAMEN.

Op Zondag 4 dezer hielden de afdeelingen van den Bond van Administratief Personeel en van de Vereeniging van Bouwkundigen een gecombineerde algemeene vergadering. Wij nemen enkele gedeelten over van het verslag uit het *Bataviaasch Nieuwsblad* van den daarop volgende dag.

In de achterzaal van Café Trianon op Noordwijk alhier heeft Zondagochtend de heer W. H. Th. Marcus, voorzitter der Vereeniging van Bouwkundigen en van de C.I.V.O., in een bijeenkomst van leden en genoodigden van eerstgenoemde vereeniging en van den Bond van Administratief Personeel bij de Landskantoren een voordracht gehouden over „De Indische Bezoldigings-misère”.

De voorzitter der vergadering, de heer Arnold, opende de bijeenkomst met een kort welkomstwoord. Daarna ving de heer Marcus zijn voordracht aan waarvoor hij als uitgangspunt genomen had een artikel over „De natuurlijke grondslagen van een Indisch bezoldigingsstelsel” van de hand van dr. I. J. Brugmans, verschenen in „Kol. Studiën” van Augustus j.l. (No. 4).

De lezing kunnen de lezers in extenso terugvinden in ons orgaan. Na 10 minuten pauzeeren volgde het

Debat.

De heer Djamín werpt in een kort betoog een fel licht op den nood, die ook in de inheemsche wereld heerscht. Men kan er niet alleen van 2 cent per dag

leven, ook wel van 1 cent, maar dan wordt er ook gerampokt.

De heer Lodeweges waarschuwt om personen van principes te onderscheiden. Hij heeft opgemerkt, dat als de totok op de proppen komt, een zekere Hetze gevoerd wordt. Men vergete niet, dat de N.I.O.G.-ers uitgezonden zijn en dus in andere schoenen staan. Tenslotte wordt het geheele salarivraagstuk z.i. beheerscht door de machts-verhoudingen. De C-schaal is een uitvloeisel van de machten, die hier gesteld zijn.

De heer Pieters stelt de salarisactie van het I.E.V. in het licht. Het I.E.V. behartigt het specifieke Indo-belang. De C.I.V.O. begaat dezelfde fout als het V.V.O., wijl ook de C.I.V.O. tracht verschillende groepen met uiteenlopende belangen (B en A) in zich te vereenigen. De belangen-tegenstelling is te sterk, b.v. op het stuk der buitenlandsche verloven. Spr. is voor gescheiden belangengroepen. Waar vitale (gemeenschappelijke) belangen bedreigd worden, moeten zij zich aaneensluiten. Het hechte bindmiddel voor de vakbeweging elders — de strijd om hooger loon — leidt door de belangentegenstellingen hier juist tot een fellen strijd.

De heer Dikmans belicht een bepaald geval; een eerste klerk, hoofd van een groot gezin, wordt ontslagen wegens ongeschiktheid, nadat hij vier jaar als zoodanig gediend heeft en promoties heeft gemaakt.

Wel is hij thans na veel moeite herplaatst op een miniem salaris. Naar sprekers meening loont het echter wel de moeite, na te gaan, hoe het mogelijk is, dat hij ontslagen werd.

De heer Marcus beantwoordt de sprekers. Tegen den heer Pieters zegt hij, dat hij niet inziet waarom verschillende groepen niet in één centrale kunnen worden ondergebracht, mits gestreefd wordt naar verwezenlijking van het beginsel: gelijke monniken, gelijke kappen. Zelfs op het stuk van het buitenlandsch verlot is eenheid van inzicht te bereiken.

Den heer Lodeweges is hij dankbaar voor diens opmerkingen. Hij wijst hem echter op een onjuistheid t.a.v. het N.I.O.G.; dat bestaat niet uitsluitend uit uitgezonden ambtenaren. Tegen een soort lokpremie heeft het C.I.V.O. geen bezwaar, mits vervat in een kort-verband-regeling en dan op voorwaarde, dat die regeling niet op groote schaal toegepast wordt. Voor het verband tusschen het salarivraagstuk en de machtskwestie verwijst spr. naar een uitspraak van het *Bat. Nieuwsblad*, dat gezegd heeft: „Feitelijk ligt in het salarivraagstuk de geheele koloniale politiek besloten”.

Het geval, door den heer Dikmans besproken, zal de C.I.V.O. gaarne behandelen.

Na dupliek sloot de heer Arnold de bijeenkomst met een opwekking tot de nog niet georganiseerden om zich aaneen te sluiten en een woord van dank tot de belangstellenden.

De rede van den heer Djamin, lid B.A.P., is hieronder eveneens in extenso opgenomen.

Verzet men zich in Holland met hand en tand tegen het plan-Welter, dat de lasten van de crisis probeert af te wentelen op de armsten door de uitkeeringen voor werkloozen te verminderen, hier in Indië heeft men te doen met de Commissie-Van Buuren, die een aanslag op het levenspeil van de ambtenaren wil plegen.

Het maximum-salaris van een commies zal, volgens haar voorstel, niet meer f 325.—, doch f 300.— bedragen. Dezen ambtenaar wordt de pas afgesneden, de betrekking van Hoofdcommies te bekleeden. Tot deze betrekking zullen alleen benoembaar zijn abiturienten van een 5-jarige H.B.S., op een eindsalaris van f 425.—, te bereiken negen jaren na de aanstelling als zoodanig, of tot kantoorhoofd met een maximum salaris van f 525.—

De commiezen worden nu, zooals uit dat voorstel blijkt, gedoemd geen hogere rangen meer te kunnen bekleeden. Vooruitzichten hebben zij niet meer en zoo kunnen zij „blauwbekken” totdat ze gepensionneerd zullen zijn.

Met de salarisregeling der klerken gaat het ook al even treurig. Het aanvangssalaris zal bedragen f 30.— Dit salaris is gelijk aan de bezoldiging van een Kepala Kampong. Al zijn hun salarissen gelijk, een verschil bestaat toch tusschen hun levenswijze.

Het Kamponghoofd woont in een afgesloten wereld, die de eischen welke het bewonen in een stad stelt, niet kent. Hij krijgt alles gedaan van zijn volk. Hij bezit stukken grond, heeft een eigen huis, al is het maar van bamboe. Maar een klerk daaren-teen werkt in een stad waar de behoeften grooter zijn dan in een kampong; huurt een woning, betaalt voor alles, ja zelfs tot brandhout toe.

dan een klerk, behoeft geen verdere toelichting.

Volgens mijn bescheiden meening zullen er in den normalen tijd onder de 5-jarige H.B.S. abiturienten geen gegadigden te vinden zijn voor de betrekking van Hoofdcommies. Velen zullen liever hun studie continueeren, om later als Muloleeraar, of als Officier bij het Leger te kunnen optreden, waarvoor zij meer dan een Hoofdcommies zullen kunnen verdienen.

De gevolgen, welke door het lagere salarispeil te voorschijn worden geroepen, brengen ook ernstige schade aan het welzijn en aan de geestelijke gesteldheid van het volk.

Hebben in den laatsten tijd niet rampokpartijen plaats gehad? Maar..... men moet die rampokkers, dieven of roovers niet al te gauw veroordeelen. Ze zijn in de meeste gevallen wellicht pas tot die daad overgegaan, omdat zij als met verblindingslagen zijn ten gevolge van den last des levens. Ze kunnen zich niet voor 2½ cent per dag voeden, zooals door den Directeur van B.B. onlangs tot uiting is gebracht. Misschien zouden ze zich voor 1 cent per dag kunnen voeden, indien de rest er bij verkregen wordt door rampokken.

Heeft de Directeur B.B. weleens er over nagedacht, welk een ellende voortspruit uit deze noodwendige ondervoeding van een groot gedeelte van het volk? En als het door deze ondervoeding uitgemergd is, zal het nog een plaats in de C.B.Z. vinden, die wegens bezuiniging minder patiënten opneemt?

Velen hunner zijn wellicht tot rampokken overgegaan, omdat de druk der belastingen zeer zwaar wordt gevoeld.

Het leven is uiterst sober geworden en het geld is zeer zeldzaam. Te verpanden is er niet meer. Ze hebben slechts de kleeren welke om hun lijf hangen.

Maar het leven op Midden-Java, is nog veel soberder dan hier in West-Java. Zoo zijn, aldus de Gouverneur A. H. Neijs, millioenen menschen op Java weer teruggevallen op de gesloten huishouding.

Ruilhandel en onderlinge uitwisselingen van producten hebben den normalen handel vervangen, en deze toch zeer belangrijke economische verandering voltrok zich (*zonder gerucht*.)

Laat ons een weinig denken aan de zorgen van Kromo, wanneer wij klagen over vermindering onzer materiele positie.

Hier leven vele millioenen menschen een zóó sober bestaan, dat hun leven draait om enkele centen per dag.

De grootste waakzaamheid van het Bestuur is geboden!

SALARISKORTING EN „HERWAARDEERING!“

Hieronder volgen een tweetal bescheiden, met betrekking tot de in hoofde dezes genoemde onderwerpen, welke ook in de pers zijn bekend gemaakt. In het kort onze meening samenvattende, kunnen wij niet anders aannemen, dan dat die door alle leden der organisaties, welke bij de C.I.V.O. zijn aangesloten kunnen worden gedeeld. En zoolang niet door den Raad van Vertegenwoordigers anders is beslist, zal namens onze Centrale geen ander standpunt kunnen worden ingenomen. Wij beginnen met de punts-gewijze behandeling van de Regeerings-nota.

I. De *eventueel noodzakelijk* in te voeren kortingen moeten een *tijdelijk* karakter dragen, en niet meer

mogen bedragen dan ten hoogste 5%, voor *alle* ambtenaren. Definitieve nieuwe salarisregelingen wijzen wij absoluut af, in een abnormalen crisistijd als de huidige. Eventueel zal volledig rekening moeten worden gehouden met grondslag VI der B.B.L., welke luidt:

„Ter vergemakkelijking van de beslissing omtrent „het tijdstip van overbrenging van landsbetrekkingen „naar een der volgens een lageren maatstaf bezoldigde groepen en tot tempering van de nadeelen, „welke uit eene onverwijld doorvoering van dien „overgang zouden kunnen voortvloeien, kan voorts „de rangschikking in een lagere groep zoo noodig „gepaard gaan met eene regeling van zoodanigen „aard, dat geldelijke voorwaarden voor de in het „ambt op te nemen *nieuwe* (Curs. van mij. W.M.) „ambtenaren in een tijdsverloop van een zeker aantal „jaren *geleidelijk* (Curs. van mij. W.M.) op het vast- „gestelde plan worden gebracht“.

Ten opzichte van de vaststelling van het aan een bepaald ambt te verbinden salaris zal de C. I. V. O. zich tot het bittere eind vastklampen aan haar twee in de Statuten neergelegde *beginselen*. En nooit zal de C. I. V. O. er mede accoord kunnen gaan, dat het salaris van de *reeds in dienst zijnde* ambtenaren zullen worden teruggebracht op grond van het motief, dat andere groepen van ambtenaren sommige betrekkingen om sentimentsoverwegingen naar omlaag zouden willen halen, of omdat andere groepen wellicht een „herwaardeering“ volgens z.g. *draagkracht, welke uit het budget-onderzoek zal moeten blijken*, billijk en rechtvaardig vinden. Nota bene, een budget-onderzoek, ingesteld in een tijd van diepe inzinking van het economische leven, die in de eerste plaats de lagere en voorts ook de middelbare ambtenaren zal doen verhuizen — *voor goed* — naar een veel lager levensniveau! De A- en B-schalers zullen goed doen hun oogen *goed* den kost te geven, anders worden zij *met mooie woorden bij den neus genomen!*

Bij elke maatregel, welke beteekent een *verder* knabbelen aan de inkomens der ambtenaren, zal steeds opnieuw moeten aangetoond worden, dat het *noodzakelijk, rechtvaardig, billijk en redelijk* is, omdat op *geen andere* wijze op dezelfde gronden nog *iets te halen valt*. Wij denken daarbij b.v. aan de olie, aan de vlootkosten enz. enz. ¹⁾

II, III, IV, V en VI wijzen wij natuurlijk af, ook omdat het voor de daarboven onmiddellijk volgende groepen, die maatregelen zullen beteekenen het begin van het hellend vlak, dat leiden zal voor de *blijvers-groepen* naar een poel van ellende.

VII. Zoolang de standplaatsen toelagen noodig zijn, dienen die te worden gehandhaafd.

VIII. Er kan *over het algemeen* nog wel meer af van de z.g. representatiekosten.

IX. Stopzetting van weddeverhoogeningen of van promoties, achten wij absoluut onaanvaardbaar. Bovenal staan wij er afwijzend tegenover, omdat er mede vooruitgelopen wordt op een z.g. salarisherziening, die voor alle *blijversgroepen den ondergang zal beteekenen!*

X. Hiermede kan, in verbeterden en meer billijken vorm worden accoord gegaan, mits het niet ten koste van de overige ambtenaren gaat.

Wij achten bovenstaande summier beschouwingen voldoende duidelijk om ons standpunt ermede aan te geven. Wij zijn echter bereid om op verzoeken onzer leden om nadere toelichting eventueel in te gaan.

W. MARCUS,
Voorzitter C.I.V.O.

Noot 1). Deze meening (en met verwijzing naar de noot geplaatst onder mijn opmerkingen naar aanleiding van de samenvatting van het meer volledig advies) handhaaf ik voor 100%.

AFSCHRIFT.

Model 79.

REGEERING VAN
NEDERLANDSCH-INDIE.

No. 3206/C.

BUITENZORG, 26 November 1932.

Bijlagen:

Onderwerp: Salariskorting en andere daarmede verband houdende maatregelen.

I. Aangezien invoering van een nieuwe salarisregeling voor de burgerlijke en militaire landsdienaren met ingang van 1 Januari 1933 uitgesloten moet worden geacht en naar alle waarschijnlijkheid wel niet voor 1 Juli 1933 zal kunnen plaats hebben, heeft de Regeering een aantal maatregelen in overweging genomen ten einde niettemin de in de financiële nota van de begroting voor 1933 in het vooruitzicht gestelde bezuiniging van 21 miljoen gulden op de bezoldigingen en verdere wettige voordeelen der landsdienaren — aan welk bedrag Zij wenscht vast te houden — te kunnen bereiken.

II. Deze maatregelen zijn de volgende. In de eerste plaats zullen de volgens de z.g. hulpregelingen betaalde groepen van landsdienaren, op enkele uitzonderingen na, met ingang van 1 Januari a.s. worden bezoldigd volgens den plaatselijken loonstandaard, waardoor naar de Regeering aanneemt, voor 1933 een besparing zal worden verkregen van ± 6 miljoen gulden. Aangezien in het totale nominale salarisbedrag voor 1933 ad 233.5 miljoen (dus zonder 10% korting) een bedrag van 45 miljoen aan bezoldigingen volgens de hulpregelingen is begrepen, beteekent deze bezuiniging van 6 miljoen gulden een verdere salarisvermindering voor deze groep, vrijwel uitsluitend bestaande uit landsdienaren met bezoldigingen beneden f 50.— per maand, van gemiddeld ruim 13%.

III. Met het oog op deze belangrijke verdere korting op de salarissen van evenbedoelde landsdienaren zou het minder juist zijn voor de volgens de B.B.L. en de M.B.R. bezoldigde landsdienaren de bestaande degressie in de korting van de bezoldigingen van f 50.— en minder per maand en vrijstelling van de inkomens van f 20.— en lager te handhaven.

IV. Hoewel het in verband met de daling van de kosten voor levensonderhoud, welke voor de laagste inkomens relatief het sterkste is stellig het meest logisch zou zijn de

korting proportioneel tot onder toe voort te zetten, wordt het, teneinde te snelle opvoering van de kortingen te vermijden, toch niet gewenscht geacht om voor bedoelde lagere inkomens al dadelijk met het bestaande degressieve kortings-systeem te breken en wordt er de voorkeur aan gegeven voorshands de grens van de vrijstelling te verlagen van f 20.— tot f 15.— en de grens van toepassing van de volle korting van f 50.— tot f 40.—

V. Voor de inkomens tusschen f 15.— en f 40.— per maand is het volgende kortingsschema voorgesteld:

Inkomsten	Korting	Thans
meer dan f 15.— t/m f 20.—	f 1.—	—
" " " 20.— " " 25.—	" 2.—	f 0.50
" " " 25.— " " 30.—	" 3.—	" 1.—
" " " 30.— " " 35.—	" 4.—	" 1.50
" " " 35.— " " 40.—	" 5.—	" 2.—

De door een en ander te verkrijgen verdere besparing kan op 3 miljoen gulden worden geschat.

VI. Voor wat betreft de inkomens boven f 40.— per maand is dan een verdere proportionele korting van 5% der nominale maandelijksche bezoldiging noodzakelijk, waardoor het totale kortingspercentage tot 15% wordt opgevoerd. Voor de inkomens boven de f 50.— levert dit naar schatting een verdere besparing op van ± 7.5 miljoen gulden.

In aansluiting hierop is nog het volgende voorgesteld.

VII. Afschaffing of verdere vermindering van de standplaatstoelagen is, in afwachting van de totstandkoming van de salarisherziening, minder gewenscht, aangezien hierdoor bepaalde groepen van landsdienaren dubbel zullen worden getroffen.

VIII. Een bedrag van ± f 100.000.— is te vinden door de bestaande korting op de ambtstoelagen van 25 en 50% met ingang van 1 Januari a.s. op te voeren tot respectievelijk 30 en 60%. Een ingrijpende herziening van die toelagen zal ter hand worden genomen tegelijk met de salarisherziening, aangezien in die toelagen in vele gevallen niet alleen representatiekosten, doch ook een destijds redelijk geachte salarisverhooging is verdisconteerd.

IX. Verdere besparing op de bezoldigingen, zonder het kortingspercentage nog hoger op te voeren, wordt alleen mogelijk door een tijdelijke stopzetting van alle salarisverhoogingen, zoowel van de op diensttijd gebaseerde regelmatige weddeverhoogingen als van die voortspruitende uit bevorderingen tot hoger geclassificeerde ambten. Rekening houdende met een invoering van de nieuwe salarisregeling op 1 Juli 1933 zou deze stopzetting slechts voor een half jaar behoeven te gelden.

Het daaruit voortvloeiende financiële voordeel is vrij aanzienlijk en kan voor een geheel jaar worden geschat op ± 5.4 miljoen gulden, terwijl voorts voor dat deel der ambtenaren, waarvoor de Salarisherziening een sterke achteruitgang zal brengen, de overgang naar het lagere salarisspel er door zal worden versneld.

X. Aandacht verdient het feit, dat door vorenstaande maatregelen een zware druk op de ambtenaren wordt gelegd, welke in het bijzonder zal worden gevoeld door hen die groote gezinnen hebben. In verband hiermede is gestreefd naar een regeling, ten doel hebbende den druk voor deze groote gezinnen te verlichten. Dit is te bereiken door de bestaande regeling inzake de toekenning van kindertoelagen uit te breiden in dien zin dat een landsdienaar, die drie of meer kinderen geheel te zijnen laste heeft, voor het eerste schoolgaande kind aanspraak heeft op een toelage tot een bedrag van 2% der maandelijksche bezoldiging met een maximum van f 10.— per maand, voorts op eenzelfde toelage voor het tweede schoolgaande kind en op een toelage voor meer dan twee schoolgaande kinderen van in totaal 5% der maandelijksche

bezoldiging met een maximum van f 25.— per maand. Aan een en ander is verbonden een uitgave van naar schatting één miljoen gulden boven het thans aan kindertoelagen ten koste gelegde bedrag van eveneens één miljoen gulden.

Het totale door vorenstaande maatregelen te bezuinigen bedrag wordt geschat op $6 + 3 + 7.5 + 0.1 + 5.4 = 22$ miljoen gulden, welk bedrag, verminderd met 1 miljoen voor kindertoelagen, oplevert de in de financiële nota genoemde som van 21 miljoen gulden.

Door Uwe Commissie te verzoeken nopens deze maatregelen wel van haar gevoelens te willen doen blijken en haar advies vóór 10 December a.s. bij de Regeering te willen indienen, heb ik de eer van een van den Gouverneur-Generaal bekomen opdracht mij te kwijten.

Ik teeken hierbij aan dat de Voorzitter van de Commissie voor de Salarisherziening, Mr. Dr. J. A. M. van Buuren, door de Regeering is aangewezen om namens Haar aan Uwe Commissie desgewenscht nadere inlichtingen te verschaffen.

De 1e Gouvernements Secretaris,
(w.g.) J. M. KIVERON.

Aan
de Commissie voor georganiseerd overleg.

Thans zullen wij heel kort, punt voor punt ingaan op het uit het *Bataviaasch Nieuwsblad* van 9 dezer overgenomen communiqué:

1. Volkomen accoord.
2. Volkomen accoord.
3. Volkomen accoord.
4. Volkomen accoord.
5. Volkomen accoord met *afwijzend* standpunt, dus: op grond van de aan de Commissie ten dienste staande gegevens, onaanvaardbaar.
6. Volkomen accoord. Een salarisherziening achten wij echter vermoedelijk ook na kennisname der volledige gegevens onaanvaardbaar. Principieel, omdat wij dat absoluut verkeerd vinden in dezen hoogst abnormalen crisistijd met *définatieve* „herwaardeeringen” aan te komen, en voorts, omdat die „herwaardeeringen” zullen brengen — *op den duur* — voor alle *blijversgroepen* een koelipeil. Wij moeten voor *alle* bevolkingsgroepen in Indië een *behoorlijk menschwaardig* bestaan *bevechten*. Alleen de *uitheemsche* ondernemers en de *trekkers* hebben belang bij een zwakke *volkshuishouding*.
7. Volkomen accoord.
8. Volkomen accoord.
9. *Absoluut tegen!* Mocht een d.g. korting, d.w.z. een toepassing van een z.g. *evenredige* „druk”, worden aanhangig gemaakt, dan hopen wij *tevorens* te kunnen aantoonen, dat het *speciaal* voor de *blijversgroepen* absoluut onaanvaardbaar zal zijn, omdat wij héél véél zullen hebben af te dingen op de *waarde* van dat hooggeprezen budget-onderzoek in sommige kringen.
10. Volkomen accoord. Het is in verband met punt 1 totaliter ondoenlijk om een behoorlijk inzicht te krijgen.

W. MARCUS,
Voorzitter C.I.V.O.

Noot. Nadat bovenstaande geschreven was, verscheen een meer volledig advies in het *Bat. Nieuwsblad*. Het is waarlijk moeilijk, om behoorlijk te blijven werken, daar:

1. dit meer volledig advies een beetje heel vlug moest worden afgedaan;
2. de volledige notulen der besprekingen *niet* zullen worden gepubliceerd, waardoor niet zal kunnen blijken, in hoeverre het meer volledig verslag, dat uiteraard een beetje in sneltreintempo werd behandeld, heelemaal juist is. Ik wensch absoluut vast te houden aan de door mij hierboven gegeven uiteenzettingen, zie mijn opmerking bij punt 5.

W.M.

DE SALARISKORTING.

(Overgenomen uit het *Bat. Nieuwsblad* van 9 December).

Naar wij vernemen heeft de Commissie voor het Georganiseerd overleg in een uitvoerige nota haar inzichten in de voorstellen tot verdere korting der ambtenaarsalarissen neergelegd. Deze zal morgen de regeering bereiken.

De samenvatting dezer nota vermeldt de volgende conclusies:

1. De Commissie maakt ernstig bezwaar tegen den korten tijd van voorbereiding en tegen het in onvoldoende mate verstrekken van inlichtingen, dit laatste om den voorgenomen Regeeringsmaatregel in het raam van het geheele financiële plan der Regeering in voldoende mate te kunnen beoordeelen.
2. De Commissie heeft eenige suggesties waardoor het op de post ambtenaarsalarissen te bezuinigen bedrag van f 21.000.000.— naar hare meening zou kunnen worden verminderd of geheel vervangen.
3. Met grooten ernst brengt de Commissie onder de aandacht der Regeering, dat de ambtenaren door de reeds bestaande kortingen zeer zwaar zijn getroffen, zoodat het brengen van een nieuw offer zeer bezwaarlijk en voor velen ondragelijk zal zijn.
4. Van de voorgenomen maatregelen wijst de Commissie de stopzetting der verhoogingen onvoorwaardelijk af.
5. Zes leden achten de voorgenomen korting van 5%, mede op grond van de aan de Commissie ten dienste staande onvoldoende gegevens, onaanvaardbaar.
Een lid, dat zich niet principieel tegen een verdere korting verzet, legt zich noodgedwongen bij deze korting neer, hoewel hij door de hierboven genoemde onvoldoende voorlichting de noodzaak van dezen maatregel niet kan beoordeelen. Hij verzet zich echter tegen een hooger percentage.
6. Den maatregel ten aanzien van de hulpkrachten verzoekt de Commissie opnieuw te behandelen, daar deze een definitieve salarisherziening beteekent. Meer volledige gegevens zullen dan noodig zijn.
7. Op de post ambtstoelagen zal meer kunnen worden gekort, speciaal wat betreft de Europeesche hoofdambtenaren.
8. Unaniem acht de Commissie de voorgenomen hulp aan groote gezinnen juist; zij zou echter hieraan nog eenige uitbreiding wenschen te geven, mits het hiervoor benodigde bedrag niet wordt verhaald op de personeelspost.
9. De meerderheid der Commissie verzoekt de Regeering naar aanleiding van de uitkomsten van het budget-onderzoek de omzetting van de proportionele korting in een korting naar draagkracht zoo spoedig mogelijk opnieuw in studie te doen nemen.
10. Met uitzondering van één lid meent de Commissie dat zij, als gevolg van bovenstaande beschouwingen welke even zoo vele bezwaren uitmaken, de Regeering te moeten verzoeken de onderhavige maatregelen achterwege te laten.

**Advies der Commissie van Georganiseerd Overleg
inzake het Regeeringsschrijven van 26 Nov. 1932
No. 3206/C inzake salariskorting en andere
daarmede verband houdende maatregelen.**

Algemeene beschouwingen.

Unaniem spreekt de Commissie als haar meening uit, dat de termijn, binnen welken zij omtrent de voorgelegde salariskorting en andere daarmede verband houdende maatregelen advies heeft uit te brengen, te kort moet worden geacht. De tijd, welke den commissieleden was toegemeten tot raadgeving hunner organisaties in zake deze noogst belangrijke aangelegenheid, was volstrekt onvoldoende. De Commissie dringt erop aan, dat in den vervolge maatregelen van zulken ingrijpenden aard zoo tijdig bij haar zullen worden ingediend, dat er gelegenheid zal zijn tot gedegen voorbereiding der besprekingen. Waar dit advies op 10 December a.s. bij de Regeering moet zijn ingediend en het in Haar voornemen ligt deze maatregelen reeds op 1 Januari a.s. in werking te doen treden, komt het der Commissie twijfelachtig voor, of de Regeering aan haar advies wel die aandacht zal kunnen schenken, waarop zij aanspraak meent te mogen maken.

De door de Commissie in haar vergadering van 30 Nov. j.l. gevraagde nadere inlichtingen werden haar niet verstrekt in dien vorm, welken eenige leden noodig achtten, om zich over de billijkheid der voorgenen maatregelen een oordeel te kunnen vormen. Bovendien werden sommige gegevens eerst ter kennis van de Commissie gebracht tijdens de vergadering van 8 December j.l.

- Het lid Kusters (V.V.O.) neemt het standpunt in, dat
10. alle maatregelen een uitgesproken tijdelijk karakter zullen moeten dragen;
 20. door de reeds ingevoerde maatregelen bereids een zware last is gelegd op de landsdienaren, waardoor tal van ambtenarengezinnen in armoedige omstandigheden verkeeren;
 30. de Regeering blijkens Haar uitlatingen in den Volksraad tot dusver in de eerste plaats heeft gestreefd naar een steeds verder gaande bezuiniging op de personeelsuitgaven en in het algemeen de uitgavenvermindering op den voorgrond heeft gesteld, terwijl eerst „bij het voortbestaan van den huidaigen economischen terugval er wel niet aan te ontkomen zal zijn, dat ook de inkomstenversterking een belangrijk punt in de toekomstige regeeringspolitiek zal moeten vormen”;
 40. om deze redenen de financieele toestand belangrijk ongunstiger is dan bij een andere en z.i. betere regeeringspolitiek het geval geweest zou zijn, en dat
 50. derhalve verdere aantasting van de ambtenaarspositie onaanvaardbaar is.

Bij de punten 10, 20, 30 en 40 sluiten alle leden zich aan.

Bij punt 50 sluiten zich aan de heeren Bremer (Vereeniging van Middelbare Politieambtenaren), Prawiradinata (P.V.P.N.) en Wiranatakoesoema (P.P.B.B.), welke laatste zich vóór een salarisherziening verklaart, aangezien naar zijn meening de salarispost te zwaar op het budget drukt, ook in normale tijden. In afwachting echter dezer salarisherziening verklaart hij zich tegen elke verdere korting en andere daarmee verband houdende maatregelen.

De heer Marcus (C.I.V.O.) verklaart ten aanzien hiervan, dat zijn organisatie meent, dat indien duidelijk is aangetoond dat alle andere daarvoor méér in aanmerking komende bronnen van inkomsten, niet verder kunnen worden aangeboord, en indien het zooveel draagkrachtig Moederland, als deel van de Rijkseenheid, de met Indië samen te dragen lasten voor een grooter quantum heeft overgenomen, en er dan nog meerdere en goed beschouwd extra offers aan de ambtenaren moeten worden opgelegd, die alleen zullen mogen omvatten nieuwe tijdelijke kortingen, tot een gelijk percentage, voor alle ambtenaren geldende en in geen enkel verband staande tot een definitieve salarisherziening.

*Leden, werft leden V. v. B. en
abonné's, zoomede adverteerders
voor het I. B. T.*

De heer Kramer (A.V.A.) verklaart, dat de A.V.A. niet principieel tegen elke aantasting van de salarissen der ambtenaren is, hoezeer deze reeds zwaar belast zijn. Door de gebrekkigheid der gegevens van de Regeering aan de Commissie is de noodzakelijkheid der voorgestelde maatregelen en der hoe-grootheid van het te besparen bedrag niet aangetoond. Door de Commissie kunnen suggesties worden gedaan om het deficit op de begroting te verminderen en eveneens om het door de Regeering gefixeerde bedrag van f 21 mill. te verlagen.

De heer Kerstens (R. K. Secretariaat v. A. en P. W.) verklaart, dat ook hij niet onvoorwaardelijk afwijzend staat tegenover iedere verdere korting, doch dat hij er slechts in zou kunnen berusten, indien op geen enkele andere wijze in de tekorten zou zijn te voorzien. Hij heeft in de regeeringsmaatregelen het beginsel der progressie gemist en zou, hoezeer hij overtuigd is van de moeilijkheid tot een goed werkend progressie systeem te komen, de Regeering in overweging willen geven, alsnog te trachten de progressie in de maatregelen te verwerken.

Beschouwingen over de afzonderlijke maatregelen.

Unaniem is de Commissie van meening, dat de overbrenging van een gedeelte van het z.g.n. hulppersoneel naar een plaatselijk loonpeil afzonderlijk aan haar zal zijn voor te leggen, aangezien dit een blijvende salarisherziening voor dat personeel beteekent.

Er wordt echter thans reeds op gewezen, dat, indien de voorgenomen regeling op 1 Januari a.s. tot stand komt, er op zeer korten termijn een wel zeer zware korting op de betreffende salarissen wordt toegepast, terwijl t.a.v. het overige hulppersoneel door de Regeering erkend wordt, dat een te snelle opvoering van de kortingen dient te worden vermeden.

De heer Kramer (A.V.A.) acht het juist, dat deze salarissen op denzelfden voet zullen worden behandeld als die boven f 40.—.

Waar uit het antwoord van den Regeeringsvertegenwoordiger op een desbetreffende vraag kwam vast te staan, dat de Regeering een verdere korting en wel tot een bedrag van f 21 miljoen onvoorwaardelijk handhaaft, verklaren de heeren Kramer en Marcus, dat zij zich noodgedwongen zullen neerleggen bij een verdere korting, die echter in geen geval hooger zal mogen zijn dan 5% met dien verstande, dat de heer Kramer zich blijft verzetten tegen het fixeeren van het bedrag op f 21 miljoen.

De heer Bremer is sterk gekant tegen iederen maatregel, waarbij in een begrotingstekort geheel of gedeeltelijk wordt voorzien door kortingen op ambtenarensalarissen. Z.i. mag dit alleen geschieden door maatregelen, die en particulieren én ambtenaren gelijk treffen, bijv. in den vorm van fiscale maatregelen.

De heeren Kusters, Kerstens en Bremer verklaren, dat zij, overigens hun bij de algemeene beschouwingen uiteengezette principieele standpunt volledig handhavend, iederen anderen maatregel, minder onrechtvaardig achten dan het geheel of zelfs maar gedeeltelijk stopzetten van alle verhoogingen.

Ten aanzien van deze stopzetting is de Commissie unaniem van oordeel, dat deze maatregel door het geheele ambtenarencorps als een niet te aanvaarden en verbittering wekkende onrechtvaardigheid zal worden gevoeld. Daarom staat zij er volstrekt afwijzend tegenover.

Unaniem is de Commissie van oordeel, dat de ambtstoelagen voor meerdere ambtenaren, voornamelijk de hogere Europeesche autoriteiten, kunnen worden afgeschaft, met dien verstande, dat een regeling te treffen zou zijn, waarbij werkelijk uitgegeven representatiegelden zouden kunnen worden gedeclareerd en volledig vergoed.

Het Regeeringsmotief, dat in deze toelagen in vele gevallen ook een destijds redelijk geachte salarisverhoging is verdisconteerd, kan de Commissie allerminst overtuigen van deze noodzakelijkheid van ook maar gedeeltelijke handhaving van de bedoelde toelagen.

Uit praktische overwegingen, waarbij men derhalve alle principes omtrent Regeeringszorg voor groote gezinnen uitdrukkelijk buiten beschouwing laat, verklaren alle leden, met uitzondering van den heer Bremer, zich vóór het verleenen van toelagen aan groote gezinnen in deze abnormale omstandigheden. Zij zullen echter gaarne een aanvullende bepaling opgenomen zien, waarbij geen mindere toelage dan de thans reeds geldende wordt toegekend en een andere, waarbij de toelage-grens van f 25.— wordt verhoogd tot f 35.— in dier voege, dat gezinnen met 4 schoolgaande kinderen een toelage ontvangen van maximaal f 30.— en met 5 of meer schoolgaande kinderen van maximaal f 35.—.

De heer Bremer acht het principieel onjuist, dat het gouvernement alleen aan ambtenarengezinnen en niet aan gezinnen van particulieren hulp zou verschaffen en wil op dien grond ook niet meegaan met deze praktische hulp aan de thans bijzonder getroffen groote gezinnen.

Unaniem is de Commissie van oordeel, dat de kosten voor de hulp aan groote gezinnen niet speciaal door de ambtenaren behoreen te worden betaald.

Enkele suggesties om op andere wijze te komen tot voorziening in de behoefte aan f 21 miljoen, die thans gezocht worden in vermindering van den salarispost (o.a. oliebelasting, verdeling defensiekosten, uitstel van den bouw van den derden kruiser, couponbelasting, tijdelijke geheele of gedeeltelijke verschuiving der pensioenstortingen) werden als z.i. niet aan de orde zijnde, zonder meer door den Regeeringsvertegenwoordiger afgewezen.

BURGERLIJKE OPENBARE WERKEN.

Waterstaat.

Benoemd tot opzichter 1ste klasse de ambtenaar op nonactiviteit B. A. Tanamal, laatstelijk die betrekking bekleed hebbende;

Verleend wegens zesjarigen dienst acht maanden verlof naar Europa met gelijktijdige ontheffing van zijne ter beschikkingstelling van de provincie Midden-Java aan den ingenieur 2de klasse Ir. F. M. van Veen, met bepaling, dat hij zijn betrekking op 2 Mei 1933 zal nederleggen;

Tijdelijk belast met de waarneming van de betrekking van:

1. architect P. J. Visser, thans hoofdopzichter, met bepaling, dat hij ter beschikking van de provincie Oost-Java blijft gesteld;
2. Opzichter 1ste klasse A. W. F. Bochart, thans opzichter, met bepaling, dat hij ter beschikking van de provincie Oost-Java blijft gesteld;

Toegevoegd aan den Resident van Bangka en Onderhoorigheden de opzichter 1ste klasse B. A. Tanamal voornoemd;

Tijdelijk belast met de waarneming van de betrekking van:

1. hoofdteekenaar, de teekenaar 1ste klasse Ie Tjoen Lim;
2. hoofdopzichter Raden Goetomo, thans opzichter 1ste klasse, met bepaling, dat hij ter beschikking van de provincie West-Java blijft gesteld;
3. opzichter Mas Slamet, thans tijdelijk waarnemend adspirant-opzichter, met bepaling, dat hij ter beschikking van de provincie Midden-Java blijft gesteld.

Verleend wegens dringende redenen met ingang van 20 Januari 1933 voor den tijd van zes maanden een verlof buiten bezwaar van den Lande naar Europa aan den adspirant opzichter F. J. Noz.

Verleend den titulair rang van praktijkingenieur aan den met ingang van 24 December 1932 wegens volbrachten dienstdienst eervol uit 's Lands dienst ontslagen bouwkundig architect C. van Veen.

Ontslagen:

1. op verzoek met ingang van ultimo April 1933, wegens volbrachten dienstdienst, eervol en met recht op pensioen uit 's Lands dienst de bouwkundig architect W. B. Carmiggelt;
2. wegens overtolligheid, met ingang van einde December 1932, eervol uit zijne betrekking de opzichter P. L. Barkeij.

Eendracht

maakt

macht
